

Gospodin "štetnik"

Od dolaska na funkciju čelnika Udruženja vojnih penzionera Srbije (Udruženje) gospodin "štetnik" učinio je više zla korisnicima vojnih penzija (KVP) od svih zakonskih i pod-zakonskih akata državnih organa. Svi podaci i činjenice u ovom tekstu su proistekli iz podataka objavljenih u listu „Vojni veteran“ od 2005-2011. godine i ličnih saznanja i iskustava:

1. Da zabašuri svoj nelegalan izbor, prvo je nastojao da uništi zaključak Gradskog odbora o tome da je na Gradskom odboru donet zaključak da treba preispitati njegov odlazak iz garnizona Varaždin 31. Avgusta 1991. godine, i drugo da su članovi Gradskog odbora protiv da se on kandiduje jer nije član Udruženja. To mu je delimično pošlo za rukom pa je falsifikovan zapisnik iz koga su izbačena dva poslednja zaključka.

2. Po izboru na funkciju 2006. godine prvo je naredio operatoru na računaru da antidatira njegovu pristupnicu i uveo elektronsko evidentiranje članova i sve dotadašnje pristupnice (više od 38.000) naredio da se unište što su klimoglavci u vrhu Udruženja učinili zajedno sa celokupnom arhivom Udruženja od 1993 – 2006. godine, pa na taj način i Osnivački akt Udruženja.

3. Zatim je pripremio, pod vidom racionalizacije i uštede novčanih sredstava, donošenje odluke Glavnog odbora o ukidanju sekretara Udruženja, blagajnika, delovođe i daktilografa – operatora na računaru, a bodove na osnovu kojih su ovi vredni ljudi dobijali naknadu za svoj rad, priključio bodovima predsednika, potpredsednika, predsednika Izvršnog odbora i jednog od dva člana Izvršnog odbora.

4. Nakon toga počeo je sa „češljanjem“ organizacija i nepodobnih članova Glavnog odbora, tako što je inicirao i sproveo smenjivanje nepodobnih predsednika Opštinskih organizacija, čak i njihovim raspuštanjem (mimo Statuta i Pravilnika o odgovornosti članova i organa Udruženja) a dovođenjem za članove Glavnog odbora svojih ljudima utvrdio bazu za donošenje odluka. Naprimer: formiran je fond solidarnosti Udruženja a odluke o dodeli pomoći donosi Izvršni odbor po prethodnoj kontroli Predsednika Udruženja, pa tu pomoć dobijaju lični prijatelji predsednika u dvostrukom iznosu prosečne vojne penzije.

Kad je shvatio da te pare može sam da uzme inicirao je ukidanje fonda solidarnosti pod izgovorom da podnosioci zahteva mogu dobiti veću pomoć od Fonda za SOVO po Pravilniku o oporavku. Ovaj pravilnik je inače zamišljen tako da se od sredstva koja se u FSOVO slivaju iz budžeta u iznosu od 3% od neto isplaćenih penzija KVP trebaju koristiti za poboljšanje materijalnog položaja KVP i to u razmeri 2,5% za izgradnju stanova za KVO bez stanova a 0,5% za oporavak KVP u banjama i centrima za rehabilitaciju.

U stvarnosti ovih 0,5% (na godišnjem nivou oko 70 – 100 miliona dinara) po zahtevu za Jednokratnu novčanu pomoć za ortopedska pomagala i za vanredne prilike isplaćivao je FSOVO na osnovu rešenja prvostepene komisije i drugostepene – komisije za reviziju.

Ta sredstva su jedina pravilno deljena KVP bez pritisaka i protekcije, isključivo po zakonu i po uslovima propisanim Pravilnikom.

5. Da se vratimo „štetniku“. Kada je uočio da su sredstva koja se slivaju na račune Udruženja (od članarine u vrednosti od 2 boda mesečno po članu; od 5 (pet) prosečnih penzija koje Udruženja dobija od FSOVO na ime „informisanja“ članstva; od 1 dinar po KVP koji penziju primaju preko Poštanske štedionice, što je mesečno iznosilo 40.000 dinara; od „Dunav osiguranja“ i „Takovo osiguranja“ na ime provizije za Udruženje od osiguranja KVP, sredstva dobijena od pogrebne firme „Krin“ – svojevrstan porez na sahranjivanje KVP, sve u svemu oko dva miliona dinara mesečno) nedovoljna za njegove apete, inicirao je povećanje članarine na 0,1% od iznosa penzije što je značajna suma na tada 35.000 članova Udruženja.

Pored navedenih priliva novčanih sredstava u kasu Udruženja važno je pomenuti i prihode o AIK banke sa kojom je vrh Udruženja sklopio poslovni aranžman u leto 2010. godine za podršku sednice Glavnog odbora u Vrnječkoj banju u julu 2010. godine. Sve bi bilo prihvatljivo ali je prilikom tog aranžmana prekršen Zakon o zaštiti podataka o ličnosti jer je AIK banchi dat spisak svih KVP sa podacima koje može da i,a samo FSOVO. Fond SOVO je te podatke dao Udruženju rukovodeći se humanim razlozima ali je vrh Udruženja to zloupotrebio pa su KVP u avgustu mesecu 2010. godine dobili na kućnu adresu pozive AIK banke da kod njih otvore tekuće račune za prijem penzije. Nije poznato koliko je KVP prešlo iz banke Poštanska štedionica ad Beograd u AIK banku a o korektnosti ovde nije mesto za raspravu.

Pristupanje u članstvo Udruženja je relativno lako ali istupanje iz članstva – malo teže. Naime, smišljen je način kako doskočiti nepostojanju pristupnicu Udruženju, tako da onaj ko hoće da istupi iz Udruženja mora potpisati „Istupnicu“ i time praktično potvrditi da je bio član Udruženja i da mu je pravilno naplaćivana članarina. Ako član hoće da istupi bez potpisivanja istupnice može da traži od FSOVO da prekine da Udruženju plaća članarinu skidanjem iznosa sa njegove penzije. U tom slučaju FSOVO dostavlja Udruženju zahtev člana Udruženja na potvrđivanje pa tek po odobrenju vrha Udruženja može biti brisan iz spiska.

U međuvremenu su formirani: Udruženje penzionisanih podoficira vojske Srbije; Asocijacija penzionisanih pripadnika vojske Srbije; Klub generala; Udruženje veterana Srbije itd. pa je broj članova Udruženja sve više opadao i sad je na nivou oko 31.000 „članova“. Stavljam „članova“ pod navodnicima jer se ne može dokazati ko je član a ko nije jer jedini validni dokument – pristupnica je uništen za najveći broj – rekao bi preko 90% članova koji su potpisali pristupnicu.

Uništavanje pristupnica (uz ostalu dokumentaciju) smišljeno je urađeno neposredno pre donošenja odluke o povećanju članarine na 0,1% jer je na svim pristupnicama do tada učlanjenih KVP stajala izjava da pristaju da im se u FSOVO pri isplati penzije, na ime članarine obustavi iznos u vrednosti od 1 (jednog) boda. U međuvremenu, pre ovog procentualnog povećanja članarine, novi članovi su potpisali pristupnice na kojima su pristali da im se obustavi iznos u vrednosti od 2 boda. Donošenje odluke o povećanju članarine na 0,1% „ozakonjeno“ je izmenama u Statutu i štampanjem novih pristupnica na kojima je novi iznos članarina i klauzula da član pristaje da se iznos članarine može promeniti odlikom Glavnog odbora. Očito su Statut i neka od uništenih dokumenata kao i sve dotadašnje pristupnlice bile „problem“ pa su jednostavno uništene.

U periodu od juna 2006. do juna 2010. godine slilo se u kasu Udruženja oko 60 miliona dinara.

Krajem 2010. godine ponovo je inicirao povećanje članarine za 20% tako da ona sada iznosi 0,12% od neto iznosa penzije što mesečno iznosi oko 1,5. miliona dinara ili na godišnjem nivou samo od članarine 18. miliona dinara.

U novembarskom broju Vojnog veterana kao svojevrsnu pripremu za sednicu Glavnog odbora u decembru 2010. godine, prikazani su podaci o prihodima i rashodima Izvršnog odbora Glavnog odbora Udruženja (što je za pohvalu) u prvih 9 meseci 2010. godine. Međutim, pored toga što opet nema podataka o primanjima članova Izvršnog i glavnog odbora (što bi bilo poštено jer su to mahom sredstva od članarine članova Udruženja a u vezi su sa članom 41. Zakona o udruženjima i na te isplate se plaćaju porezi opet iz članarine). „Potkrale“ su se i neke, možda i „nenamerne“ greške.

Naime u prihode i rashode Izvršnog odbora ne mogu se uvrstiti i rashodi za isplatu članovima prvostepene komisije FSOVO koji rade na dodeli sredstava za oporavak KVP jer su to sredstva koja se isplaćuju baš iz sredstava za oporavak (0,5%).

Pravilnik oporavku to decidirano određuje u članu ____.

Raspodela članarine od 72 – 85% za opštinske odbore a ostalo za rad Izvršnog odbora, pokazuje kakva je korist bila raditi u Izvršnom odboru uz mesečni naknadu od 25.000 – 30.000 dinara u situaciji kada je najniža lična penzija KVP iznosila manje od 24.000 dinara a porodična čak ispod 17.000 dinara. Sadašnja raspodela 85% za opštinske odbore skoro ništa ne poboljšava situaciju.

6. Sledeća šteta za članove Udruženja je štampanje časopisa „Veteran“. Krajem 2009. i početkom 2010. godine postignut je dogovor sa štamparijom „Pan-plast“ tako da Udruženje plaća štampanje časopisa ovoj firmi na njen tekući račun prenosom sredstava sa tekućeg računa Udruženja a štamparija iz tih sredstava plaća glavnog i odgovornog urednika. Međutim, i to bi bilo u redu da Izvršni odbor to čini iz sredstava za rad Izvršnog odbora već se organizuje pretplata preko opštinskih organizacija prikupljanjem sredstava u gotovom od čega deo ostaje opštinskoj organizaciji a veći deo ide Izvršnom odboru. Sredstva za pretplatu se odbijaju sa računa opštinskih organizacija tako da one dobijaju onoliko sredstava manje kolika je pretplata iako su u gotovom predali Izvršnom odboru novac za pretplatu. Izvršni odbor nema sekretara ni blagajnika već funkciju blagajnika vrši član izvršnog odbora koji gotovinu drži u posebnoj prostoriji, daje na ruke „štetniku“ i ostalim po njegovom odobrenju.

Da bi pokrio malverzacije gospodin „štetnik“ je sve odluke (o povećanju članarine, o povećanju naknade, o pretplati za list itd.) prepustio Glavnom odboru gde su njegovi ljudi i na taj način legalizovao svoja enormna novčana primanja a njih – članove Glavnog odbora kupuje tako što im plaća putne troškove i dnevnice

7. Gospodin „štetnik“ inače ne trpi nikakve primedbe ni kritike na svoj i račun rada Udruženja i služi se svim „legalnim“ sredstvima da odstrani ljude koji su smogli snage da mu se suprotstave. Tako je, svojim postupcima, naterao da iz vrha Udruženja predsednika Nadzornog odbora da da ostavku na funkciju kao i

potpredsednika Izvršnog odbora. Takođe, predsednika Gradskog odbora Niš svojim postupkom je praktično oterao u bolnicu (na VMA) gde je izvršena hitna operacija srca, čovek je jedva spašen a on nije našao za shodno da se izvine za svoje postupke. Nakon toga je izvršio pritisak na članove Gradskog odbora da bolesnog čoveka izaberu za počasnog predsednika i da za predsednika gradske organizacije izaberu podobnog čoveka koji svojim diskusijama na Glavnom odboru pokazuje privrženost „štetniku“

Pored gore navedenih izvršio je čišćenje u „Vojnom veteranu“ smenom dva glavna urednika koji nisu poslušni.

8. Na Skupštini 08.06.2010. godine izabrani su: predsednik, potpredsednik i članovi nadzornog odbora. Dotadašnji oktroisani v.d. predsednika Nadzornog odbora nije se usudio da Skupštini predoči pravi izveštaj o četvorogodišnjem utrošku finansijskih sredstava Udruženja (a radi se o sumi od oko 60 miliona dinara) jer bi to izazvalo opravdana pitanja delegata Skupštine.

Novo-izabrani Nadzorni odbor nije se ni konstituisao, jer su predsednik i potpredsednik podneli ostavke. Opet je oktroisani v.d. predsednika (izabran na Glavnom odboru – dakle protivno Statutu), preuzeo poslove Nadzornog odbora, da bi ovaj odbor nakon 10 meseci bio legalizovan na Skupštini 16. aprila 2011. godine. Kako će raditi videće se i čuće se.

9. Putovanja u rodne krajeve je specijalnost „štetnika“ što je za pohvalu ali ne na račun Udruženja i posebno ne na račun FSOVO. Ovde je potrebno detaljnije objašnjenje. Naime, od sredstava za oporavak u Fondu za SOVO odvaja se 0,5%, ali deo novca ide i za informisanje KVP na teritoriji Srbije o statusnim pitanjima – što znači da onaj ko vrši informisanje putuje u mesta gde su KVP i uz pomoć opštinske organizacije organizuje konferencije i zborove KVP i informiše ih o zakonskim i podzakonskim rešenjima koja se tiču statusa KVP. Po sopstvenom priznanju „štetnik“ je putovao više od 70 puta, sve do održavanja Skupštine 8. juna 2010. godine – sam ili sa nekim iz užeg vrha Udruženja. Ta putovanja su plaćena novcem svih KVP a služila su praktično za predizbornu kampanju „štetnika“ i njegovih izabranika, jer nikakvih zakonskih i pod-zakonskih rešenja nije bilo u tom periodu.

I ta bi se putovanja mogla prihvati ali ima jedna „caka“ – nema ni jednog izveštaja uz račune podnete za isplatu.

Ova putovanja u periodu „pripreme“ Skupštine dobrim delom su rasuta po Srbiji, ali u neko prethodno – mirnije vreme – prema proverenim podacima, „štetnik“ je sam ili sa još nekim licima (u obračunu stoji samo „sa (broj) lica“ putovao tako što je od deset putovanja osam bilo u Kraljevo (njegov rodni kraj) ili u Vrnjačku banju.

10. I pored prijava poreskim organima za nezakonito trošenje novčanih sredstava Udruženja, nije bilo sankcija za „štetnika“ i njegove izabranike jer je inspektor koji je vršio inspekciju proglašen za počasnog člana Udruženja i „puj-pike ne važi se“.

11. Posebno je nečasan postupak vrha Udruženja oko pomoći KVP da reše probleme naknade zakinutog dela penzije KVP od 2004-2007. godine. Sve do kraja 2006. godine KVP su zamajavani pričama i „informacijama“ u listu Veteran, da će vrh Udruženja rešiti problem zakinutog dela penzija sa Ministarstvom odbrane i Vladom

Srbije. Kada su krajem 2006. i početkom 2007. godine KVP počeli masovno da podižu tužbe kod sudova, onda je tek preduzeta mera pritiska na FSOVO i Ministarstvo odbrane da se KVP bar izdaju rešenja sa odredbama Uredbe Vlade od juna 2004. godine.

Koji su se advokati iz bivših vojnih struktura omastili tužbama i uzimanjem provizije od 10-15% od dobijenog iznosa uz troškove podnesaka i troškove suđenja i veštačenja, nije poznato. Da li je vrh Udruženja nešto od toga prihodovao, također nije poznato.

Ali se nova neaktivnost pojavila i prilikom usklađivanja penzija od 1. januara 2008. godine. To „nesnalaženje“ rukovodstva Udruženja u oba slučaja je neizmerno štetno za KVP.

A još više štete nanosi nemoć da se postigne dogovor oko statusa KVP. Ovo rukovodstvo Udruženja će biti zabeleženo u istoriji kao nesposobno da spreči urušavanje postojećeg zakonskog statusa KVP koji je važio od 1974-2008. godine.

Tu već počinje druga priča. Naime, Udruženje je sve svoje opštinske organizacije pa i Glavni odbor svojevremeno i pored statutarnih ograničenja stavio u funkciju formiranja Partije ujedinjenih penzionera Srbije (PUPS) računajući, sa pravom, da će preko svojih članova i PUPS-u uticati na donošenje zakonskih i podzakonskih akata u državnim organima koji neće narušavati već će poboljšati materijalni, zdravstveni i stambeni položaj KVP.

Međutim nakon ulaska u Vladu, Skupštinu i Upravne odbore javnih preduzeća, članovi Udruženja, sada i članovi PUPS-a pokazali su pravo lice – borbu za vlastito bogaćenje i vlastiti prosperitet. Povremeno „spinovanje“ vojno-penzionerske populacije o preuzimanju „energičnih“ mera na očuvanju statusa KVP, dovelo je do izopštenja iz sistema u kome su bili od 1974. godine do stvaranja više statusnih kategorija KVP sa velikim razlikama u penzijama za korisnike istog čina i položaja ali i do više statusnih kategorija ali i do ne-rešavanja opravdanih zahteva penzionisanih podoficira o usklađivanju penzija, kako je gore rečeno.

Više koristi KVO imaju od Ministarstva odbrane i FSOVO kako u redovnoj isplate penzija i drugih socijalnih davanja tako i u delimičnom poboljšanju zdravstvene zaštite i poboljšanom ukupnom rešavanju stambene problematike osim „beskućnika“ koji su stalno na udaru zbog nepromišljenih postupaka pojedinih organa.

I u jednom i u drugom slučaju vrh Udruženja pokazuje svoju nesposobnost. Svojim rigidnim stavom prema Ministarstvu odbrane i FSOVO, skoro dve godine (više godina) nije bilo adekvatne saradnje. Tek na više upozorenja opštinskih i gradskih organizacija krajem 2007. godine počinje neka bolja saradnja sa FSOVO i Ministarstvom odbrane, kaja dovodi do delimičnih rezultata ali je izgubljeno vreme u kome su donete bitne odluke za KVP – statusna putanja i izopštenje iz sistema socijalnog osiguranja ustanovljenog 1974. godine.

Postavlja se pitanje kakvu je ulogu u svim tim događajima odigrala Skupština FSOVO koja na čelu ima visoko-pozicioniranog člana Udruženja. Tako je stavljen, pored rešavanja bitnih pitanja FSOVO i u funkciji podrške Udruženju VPS i to se najbolje radilo prilikom raspisivanja izbora za članove nove Skupštine i Upravnog

odbor FSOVO suprotno uredbi Vlade o statusu FSOVO za jedinu bazu za izbore proglašeno je UVPS čime su prekršeni i Uredba i Statut (časopis „Veteran“ za maj 2010. godine), ova Skupština nije značajnije pomogla da makar sačuva dostignuti status KVP što joj je uostalom bila jedna od funkcija.

Vrh Udruženja inicirao je, svojevremeno, nedovoljno pripremljenu raspravu na Glavnem odboru o načinu rada članova Udruženja u organima FSOVO. I na tome se stalo sve do jula meseca 2010. godine kada se praktično dogodila farsa u kojoj su žrtve bili dva člana Upravnog odbora FSOVO (jedan član Izvršnog odbora a drugi bivši predsednik opštinske organizacije Čačak).

Naime, na sednici Upravnog odbora FSOVO na kojoj su pored navedenih učešće uzeli predsednik UVPS i zamenik predsednika Upravnog odbora (pored aktivnih lica – članova Upravnog odbora), na dnevni red sednice van dostavljenog dnevnog reda uvrštena je i informacija o razgovoru direktora FSOVO i predsednice višeg osnovnog suda u Beogradu o problemu rešavanja velikog broja sudskih presuda zbog zakinutog dela penzije. Po ovoj informaciji vođena je rasprava i traženo izjašnjenje učesnika sednice glasanjem „za“ ili protiv predloženih mera. Umesto da predsednik UVPS i zamenik predsednika Upravnog odbora odmah intervenišu i traže da se materijal prvo dostavi Glavnom odboru UVPS da zauzme stavove o materijalu, ova dva visoka rukovodioca (inače obojica ukrašena generalskim zvezdicama), dozvolili su da se glasanje obavi a zatim kako ni pukovnik u penziji Popović i pukovnik u penziji Stefanović nisu imali stav Udruženja već su glasali po savesti, okrivljeni su da ne poštuju stavove Udruženja i žrtvovani tako da je Popović podneo ostavku na članstvo u Upravnom odboru a Stefanović opozvan na sednici Glavnog odbora UVPS. Glavni krivci nisu ni kritiku dobili (članstvo u Upravnom odboru i predsednik Skupštine FSOVO plaćaju se mesečno iz sredstava za oporavak ali to nije predmet ove rasprave).

O ovim događajima pisao je i „Vojnu veteran“ u dvobroju juli – avgust 2010. godine.

Postavlja se pitanje šta dalje?. Sadašnje rukovodstvo ne može učiniti ništa na boljitku što se najbolje vidi iz prikaza sednice Glavnog odbora i Skupštine koja je održana 16.04.2011. godine.

Očigledno je da rešenje treba tražiti u nekoliko pravaca, ali ne sa ovim rukovodstvom koje se ušančilo u rovove i ne vidi mogućnosti izlaska iz krize u kojoj se našlo Udruženje.

„Otpadnik“